

Teckning av artikelförfattaren /
Drawing by the author of the article.

DET SVENSKA FOLKET OCH HERR-KONSTEN

Jag är nu trettiofem år och ska inte gå historien i förväg genom att tala om mig som den märkligaste konstnären i detta land... det här århundradet... jag har annat att göra...

Jag tänkte istället redogöra för den nya kulturella våg som sköljer över världen... den har redan varit i Amerika... den håller som bäst på i Europa... och lär väl komma hit till Sverige någon gång på senhösten nästa år...

Mina vänner... det gäller nästa kulturella tema... den som först känner till det... är mest seriös... den konstnären/författaren lever mest i tiden... den uppfattar sin samtid på samma gång som den förmår skildra den... ingående... Se där en betydande konstnär... saknar han sedan livmoder... så raskt in med honom i akademien...

Den sanna konstnären har i sin ungdom nämligen varit yngling med

kontaktsvårigheter... Talrubbingar... närsynthet... föräldrafeber... muskelsvaghet... och intresse för jazzmusik är sådant som räknas som meriter längre fram i livet...

Som medelålders kan sedan den närsynte konstnären/författaren gå där med sina hönsben i kinasandaler och lukta på folk med sin för korta näsa... in i akademierna kommer han alltid... och gör han inte det så

skriver man minst en kulturartikel varje månad i dom största dags- och kvällstidningarna om honom... det finns nämligen människor i det här landet värda att tas på allvar...

Blommande herrcharm

Fråga alla charmiga författare som med ett pojkleende reser till utlandet och rapporterar hem till kvällstidningarna om hur fåren skiter på

hedarna någonstans långt borta... medan dom själva tänker på om dom gick av på rätt station eller inte...

Fråga dom linluggade pojkarna som alltid har ångest och alltid är på väg till någon ny söderhavsö... dom kulturella grabbarnas skara... där kulturen blommar och herrcharmen...

Inte har dom någon livmoder inte... skulle bara fattas annat... vad skulle dom med en sådan till... den kan man väl inte dricka amerikansk whisky med... duger inte blotta tanken på ett kvinnligt bröst längre... får man inte högakta en kvinna på gammaldags hederligt maner längre... vilken djävla extremism... Herrarna rör på sig... det måste man säga... med eller utan problem i sin ungdom... så nog fan rör dom på sig av bara helvete när dom har fått några år på nacken.

Tänk på det alla ni som slår era skolkamrater... puckla på bara... ge en ordentlig snyting till och ännu hårdare... och en till i magen... och så stampa på glasögonen också... så den djäveln får känna sig hem utmed husväggarna... då får han något riktigt ordentligt att bita i som vuxen... vilka tjocka böcker... kan ni inte redan se doktorshatten på den där ynglingens fjuniga hjässa... Titta på flickan bredvid... en intrigant typ uppenbarligen... vad hade hon annars där att göra... hon fick visst också en smäll... eller var det hon som började... jaha... men då var det ju bara rättvist att inte hon får någon hedershatt...

Vad skall hon med den till förresten... hon har ju en livmoder att sitta på... Det vet väl alla... att belöningar och utmärkelser är istället för något annat... De är symboler för något som man aldrig kan få... och... en egen livmoder luktar inte illa...

Så flickan som blev så glad att hon åt upp sin egen moderkaka är

inte konstigare än mannen som blev så ledsen att han åt upp sin hatt... fastän det ena låter ju manligare.

Fråga Amerika

Nu skall man inte tro... bara för att någon lever ett undanskymt liv... på undanskymd plats... att den därför upptar mindre utrymme i en människas medvetande...

En svensk kanske tror det... men fråga Amerika... eller fråga Kontinenten... där ligger dom före... där vet dom att... om det är något som saknas här i världen... så är det... konstnärer med livmodern på rätta stället...

Jag talar inte om morgondagen... den kommer för fort... och alla charmiga... solbrända... livmoderlösa herrar med sin penisavund stickande i ögonen... eller pösande i buken... har inte hunnit att dö ut än...

Herr-konsten sitter väl kvar på någon sydamerikansk veranda och rapporterar om vad som händer inne i deras historiska tarmar... och som plåster på såren belönar dom varandra en gång till och en gång till...

– Ta den här hatten du...

– Ska jag...

– Ja ta den säger jag...

– Men behöver inte du den då...

– Nej ta den du... den passar dig bättre...

– Men låt mig få ge dig litet pengar istället då... kollega...

– Fan vi börjar bli gamla du och jag...

– Ja det är för djävligt helt enkelt...

– Och inte finns det någon ny generation som kan ta över efter oss...

– Vart är konsten på väg egentligen... Sa den ene närsynte till den andre...

Nya verk fram i ljuset

Hundra år senare fick man svaret på den frågan... då ansågs inte någon av dom som konstnär ens värd att komma ihåg namnet på...

Oavsett hattarna dom hade haft

på huvudena... böckerna som stod på bokhyllan... tavlorna som hängde på kulturmuseerna... inköpta av dom kulturintresserade museicheferna... eller alla spaltkilometrarna med analyser och analyser... skrivna av samtidens bästa vänner och ovänner.

Allt dom hade gjort var förvisat till dom mest undanskymda platserna...

Istället hade andra verk... från samma tid... tagit plats framme i ljuset... något som hade funnits alldeles intill hela tiden... men ingen hade väl riktigt trott att konsten såg ut precis på det viset...

Konst känns alltid igen på långt håll... annars är det ingen konst... det finns det bevis på... tror linluggarna inom kulturbranschen och sväljer ytterligare en oliv innan dom kliver på planet som den här gången skall föra dom bort till yttre orienten... där det just pågår en herrfestival med kulturelle representanter i alla åldrar... från jordens alla hörn... dom är på helt fel spår... dom har tappat sin vittring...

Nästa kulturella tema i tiden är... nämligen... människans inre... inte yttre... organ... och deras talande liv...

Här kan en livmoder yttra sig utan risk att hamna under kvinnosjukdomar... här hamnar hon nämligen under etiketten invärtes...

Och alla konstnärer/författare som inte arbetar med detta tema från och med nu... kan räkna med att bli betraktade som ytliga... oseriösa... arbetande för egen vinnings skull... oförmögna att se mänskligheten i vitögat... ointressanta för en bred publik... i alla fall under nästa år...

Detta meddelas endast på detta sätt... uppfattat direkt från utlandet... och vidarebefordrat till det lokala svenska folket av den talande livmodern år 1980.

MARIE-LOUISE DE GEER BERGENSTRÄHLE